SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 42/07-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť P., spol. s r. o., so sídlom K., zastúpenej advokátkou JUDr. V. G., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Rob 154/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P., spol. s r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. decembra 2006 doručená sťažnosť P., spol. s r. o., so sídlom K. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Rob 154/05.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že žalobným návrhom podaným okresnému súdu 8. júna 2005 sa sťažovateľka v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Rob 154/05 domáhala vydania platobného rozkazu na zaplatenie 173 055 Sk s prísl. z dôvodu neuhradenia splatných faktúr žalovanou. Po vydaní platobného rozkazu okresným súdom 8. septembra 2005 bol proti nemu žalovanou podaný odpor a následne: *„Súd listom zo dňa 21. 11. 2005 doručil žalobcovi predmetný odpor s tým, že má možnosť sa k nemu vyjadriť do 10 dní. Žalobca toto právo nevyužil, keďže sa nemal k čomu vyjadrovať nakoľko žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by potvrdzoval, že pohľadávka žalobcu je neoprávnená. Odvtedy súd vo veci nekonal a nebol vytýčený ani prvý termín pojednávania. Sťažovateľ má obavy, že pri takomto zdĺhavom konaní sa nedomôže svojho práva nakoľko môže dôjsť k zániku subjektu či ku konkurznému konaniu čo je v súčasnosti bežné.“*

Sťažovateľka v sťažnosti ďalej uviedla:

„Nakoľko podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie právnej neistoty, pričom tento účel je možné dosiahnuť zásadne právoplatným rozhodnutím, teda k vytvoreniu stavu právnej istoty dochádza až právoplatným rozhodnutím, má sťažovateľ zato, že konaním Okresného súdu Košice I vo veci vedenej pod sp. zn. 29 Rob/l54/2005 opísaného v článku I. tejto sťažnosti bolo porušené jeho ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, priznaného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo sťažovateľa P., spol. s r. o. upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Rob/l54/2005 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice I prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov.

3. Sťažovateľovi P., spol. s r.o. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 20.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Košice I povinný vyplatiť sťažovateľovi do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažovateľovi P., spol. s r. o. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 12.428,- Sk (2 úkony právnej pomoci á 6.050,- Sk + 2 x režijný paušál á 164,- Sk), ktoré je Okresný súd Košice I. povinný vyplatiť advokátovi JUDr. V. G. na č. účtu ... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno okrem iného v prípade, keď zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 17/01, I. ÚS 27/02, III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, II. ÚS 175/06).

Sťažovateľka namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 29 Rob 154/05 v období po vydaní platobného rozkazu.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01). V týchto veciach ústavný súd totiž prihliada aj na účel základného práva zaručeného uvedeným článkom. Z účelu tohto práva vyplýva pre súd požiadavka postupovať v konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu (II. ÚS 48/96, I. ÚS 19/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil: „Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v konaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky“ (I. ÚS 42/01).

Z prehľadu procesných úkonov okresného súdu z vyžiadaného spisového materiálu vyplýva, že sťažovateľka sa žalobným návrhom podaným okresnému súdu 8. júna 2005 domáhala vydania platobného rozkazu na zaplatenie 173 055 Sk s prísl. z dôvodu neuhradenia splatných faktúr žalovanou, pričom vec bola vedená pod sp. zn. 29 Rob 154/05.

Dňa 8. septembra 2005 okresný súd vydal platobný rozkaz. Proti platobnému rozkazu podala žalovaná 4. novembra 2005 odpor, okresný súd 21. novembra 2005 vyzval sťažovateľku, aby sa do 10 dní vyjadrila k odporu a súčasne vyzval žalovanú na zaplatenie súdneho poplatku za odpor. Dňa 3. marca 2006 okresný súd previedol spis z registra „Rob“ do registra „Cb“ pod sp. zn. 31 Cb 34/06. Dňa 4. júla 2006 podala sťažovateľka predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní. Dňa 12. júla 2006 bolo zistené, že žalovaná nezaplatila súdny poplatok za odpor. Následne 25. januára 2007 okresný súd nariadil pojednávanie na 8. marec 2007, ktoré bolo odročené na 12. apríl 2007 za účelom predloženia listinných dôkazov právnou zástupkyňou sťažovateľky (na pojednávaní sa nezúčastnila žalovaná a nepodarilo sa jej doručiť ani predvolanie na pojednávanie 12. apríla 2007).

Ústavný súd v sťažovateľkou napadnutom konaní zistil v postupe okresného súdu dva ojedinelé prieťahy, a to v období od 21. novembra 2005 do 21. júna 2006, a v období od 12. júla 2006 do 24. januára 2007.

Postup okresného súdu v predmetnom konaní ústavný súd nemôže hodnotiť ako konanie s prieťahmi, ktoré by signalizovali možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľky po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá a rozhodnutia o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a priznaní úhrady trov konania sú podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobôd sťažovateľky (§ 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľka domáhala ich priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2007